PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU
50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-24/12/JM Wrocław, 28 sierpnia 2013 r.

DECYZJA RWR 24 /2013

I. Na podstawie art. 26 ust.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy oraz § 2 pkt 4 i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Tomaszowi Zwolakowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą SPIN Tomasz Zwolak w Janowicach Wielkich,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działanie przedsiębiorcy polegające na zamieszczeniu w „Regulaminie sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com" postanowienia o treści:

„(...) Zwrotowi podlega jedynie towar w stanie nienaruszonym (zapieczętowanym) . (...)";

które jest tożsame z postanowieniami umownymi wpisanymi, na podstawie art. 479^{45} Kodeksu postępowania cywilnego, do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,

i nakazuje się zaniechania jej stosowania.

II. Na podstawie art. 26 ust.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy oraz § 2 pkt 4 i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Tomaszowi Zwolakowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą SPIN Tomasz Zwolak w Janowicach Wielkich,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działanie przedsiębiorcy polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez :

1. niepodawanie na stronach sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com:

a) zasad i sposobu utrwalania i zabezpieczania konsumentowi treści zawartej umowy oraz sposobu udostępniania konsumentowi jej treści, co może stanowić naruszenie art. 66^1 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964 r., Nr 16, poz.94 z późn. zm.),
b) terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1225),

2. niepodawanie w regulaminie sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com:

a) warunków świadczenia usług drogą elektroniczną, w tym: wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. nr 144, poz. 1204 ze zm.),
b) trybu postępowania reklamacyjnego dotyczącego wykonywanej przez przedsiębiorcę usługi on-line, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. nr 144, poz. 1204 ze zm.).

i nakazuje się zaniechania jej stosowania.

III. Na podstawie art. 106 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy oraz § 2 pkt 4 i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Tomasza Zwolaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą SPIN Tomasz Zwolak w Janowicach Wielkich, **karę pieniężną** w wysokości:

a) **322 zł** (słownie: trzysta dwadzieścia dwa złote) z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w pkt I sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa
b) **964 zł** (słownie: dziewięćset sześćdziesiąt cztery złote), z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w pkt II sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

1.1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, dalej: *„Prezes Urzędu”*, zgodnie z przewidzianymi w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów kompetencjami, przeprowadził, w ramach postępowania wyjaśniającego (sygn. RWR 403-30/12/JM), analizę wzorców umów stosowanych w obrocie konsumenckim przez Tomasza Zwolaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą SPIN Tomasz Zwolak

z siedzibą w Janowicach Wielkich, dalej: *„SPIN”*. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego pojawiło się podejrzenie, iż przedsiębiorca może stosować praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes postanowieniem nr 250/2012 z dnia 7 listopada 2012 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie podejrzenia stosowania przez SPIN, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w:

- art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zamieszczeniu w „Regulaminie sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com” postanowienia o treści:

  „(...) Zwrotowi podlega jedynie towar w stanie nienaruszonym (zapieczętowanym) . (...)”;

  które może być tożsame z postanowieniami umownymi wpisanymi, na podstawie art. 479^{45} Kodeksu postępowania cywilnego, do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, dalej: *„Rejestr”*, m.in. pod pozycją 2969, 3237 i 3703;
- art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez :

  1. niepodawanie na stronach sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com:
     a) zasad i sposobu utrwalania i zabezpieczania konsumentowi treści zawartej umowy oraz sposobu udostępniania konsumentowi jej treści, co może stanowić naruszenie art. 66^1 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964 r., Nr 16, poz.94 z późn. zm.), dalej: *„k.c.”,*
     b) terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 1225), *dalej „ustawa o ochronie praw konsumentów”,*
  2. niepodawanie w regulaminie sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com:
     a) warunków świadczenia usług drogą elektroniczną, w tym: wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. nr 144, poz. 1204 ze zm.),
     b) trybu postępowania reklamacyjnego dotyczącego wykonywanej przez przedsiębiorcę usługi on-line, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. nr 144, poz. 1204 ze zm.).

Jednocześnie, ww. postanowieniem nr 250/2012 z dnia 7 listopada 2011 r., Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów materiały zgromadzone w postępowaniu wyjaśniającym sygn. akt RWR 403-30/12/JM, karty nr 12-23.:
(dowód: sprawa sygn. RWR 61-24/12/JM, karta nr 1-5, sprawa sygn. RWR 402 30/12, karta nr 12-23)

1.2. Postanowienie Prezesa Urzędu nr 150/2012 z dnia 7 listopada 2012 r. wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania zostały doręczone na adres wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej: „CEIDG” (ul. Chłopska 9 58-520 Janowice Wielkie) do rąk pełnoletniego domownika (babci) w dniu 9 listopada 2012 r. Również inne pisma, kierowane przez Prezesa Urzędu do przedsiębiorcy na ww. adres, były odbierane przez pełnoletnich członków rodziny (wujka, ciocię, babcię). Do zarzutów postawionych w postanowieniu SPIN nie ustosunkował się.
(dowód: sprawa sygn. RWR 61-24/12/JM, karta nr 1-6)

2. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

2.1. Tomasz Zwolak prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „SPIN" Tomasz Zwolak w Janowicach Wielkich na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet.
(dowód: sprawa sygn. RWR 61-24/12/JM, karta nr 6)

2.2. Za pośrednictwem strony internetowej www.wspinaczkowy.com SPIN prowadzi sprzedaż m.in.sprzętu wspinaczkowego, akcesoriów wspinaczkowych, ubrań, butów i plecaków. Z oferty sklepu korzystać mogą zarówno osoby fizyczne (konsumenci), jak też przedsiębiorcy. Warunkiem dokonania zakupu jest złożenie zamówienia za pomocą prawidłowo wypełnionego formularza, dostępnego na stronie internetowej sklepu, i przesłanie go do sprzedawcy za pośrednictwem internetu. Zasady dokonywania przez konsumentów zakupów w tym sklepie ujęte zostały w „Regulaminie sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com", dalej: *„Regulamin"*. W regulaminie tym Prezes Urzędu dopatrzył się:
- postanowienia tożsamego z niedozwolonymi postanowieniami umownymi zamieszczonymi w Rejestrze pod poz. 2969, 3237 i 3703,
- braku, wymaganych przez ustawodawcę, informacji i danych, wskazanych w pkt 1 uzasadnienia decyzji.

(dowód: sprawa sygn. RWR 61-24/12/JM, karta nr 9-10, 13-19)

2.3. W Rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone znajdują się następujące postanowienie o treści:
- *„Warunkiem przyjęcia zwrotu jest odesłanie towaru na adres sklepu centrum-maszyn w stanie nienaruszonym oraz odesłany w nienaruszonym opakowaniu wraz z dowodem zakupu (faktura, paragon)."* wpisane do Rejestru na mocy wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: *„SOKiK",* z dnia 29 grudnia 2011 r. (sygn. akt XVII AmC 1163/11) pod poz. 2969,
- *„Warunkiem przyjęcia zwrotu jest zwrócenie Towaru w stanie nienaruszonym: w nieuszkodzonym ozdobnym opakowaniu (jeśli było) (...)."* wpisane do Rejestru na mocy wyroku SOKiK z dnia 9 września 2011 r. (sygn. akt XVII AmC 1086/11) pod poz. 3237,
- *„Zwrot może nastąpić tylko w przypadku, gdy zwracany towar jest w stanie nienaruszonym tj. (...), posiada oryginalne, nienaruszone opakowanie/zamknięcie."* wpisane do Rejestru na mocy wyroku SOKiK z dnia 24 stycznia 2012 r. (sygn. akt XVII AmC 1083/11) pod poz. 3703.

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

3.1. Doręczenie zastępcze

W myśl art. 42 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), dalej: *„kpa",* pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. W razie niemożności doręczenia pisma w powyższy sposób pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie (art. 42 § 3 kpa). W myśl zaś art. 43 kpa, w przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi.,

Zgodnie z wypisem z ewidencji działalności gospodarczej adresem głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jak również adresem do doręczeń, jest ul. Chłopska 9, 58-520 Janowice Wielkie (sprawa sygn. RWR 61-24/12/JM, karta nr 6). Taki sam adres przedsiębiorca podaje na stronie internetowej swojego sklepu www.wspimaczkowy.com (sprawa sygn. RWR 61-24/12/JM, karta nr 10). Kierowane na ten

adres przesyłki listowe były odbierane przez pełnoletnich członków rodziny (babcia, wujek, ciocia). Stwierdzić zatem należy, iż zaszły wszystkie przesłanki do przyjęcia fikcji doręczenia SPIN postanowienia i zawiadomienia o wszczęciu niniejszego postępowania, jak i pozostałej korespondencji.

3.2. Zagrożenie interesu publicznoprawnego.

Podstawą do rozstrzygania sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (…) jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami SPIN. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie (…).

3.3. Oznaczenie przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (…), pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Natomiast art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Tomasz Zwolak prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. A zatem - w świetle powyżej przytoczonych przepisów prawnych – jest on przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (…), do którego przepisy tej ustawy odnoszą się wprost.

3.4. Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I sentencji decyzji

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

W ramach niniejszego postępowania postawiono SPIN zarzut stosowania niezgodnej z prawem praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na zamieszczeniu w Regulaminie postanowienia o treści: *„(...) Zwrotowi podlega jedynie towar w stanie nienaruszonym (zapieczętowanym) . (...),* tożsamego z postanowieniami umownymi wpisanymi do Rejestru pod pozycją: 2969, 3237 i 3703.

Art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż *„„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”,* natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które*

zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479[45] ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego. (...).”

Do stwierdzenia zatem praktyki z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki:

1) bezprawność działań przedsiębiorcy, polegająca na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru,
2) godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1) Pierwsza przesłanka naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (…) - bezprawność działań przedsiębiorcy

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych, a także sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami. Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1) ustawy o ochronie (…), za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. **Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479[36] – 479[45] *k.p.c.*) dokonuje się niezależnie od tego, czy postanowienia wzorca były, czy też nie były zastosowane przy konkretnej umowie.** Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Art. 479[43] *k.p.c.* rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu, o którym mowa w art. 479[45] § 2 *k.p.c.* Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego**. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego[1], który stwierdził, iż „(…) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479[45] § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”*. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „*(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.ok.ik.* [obecnie art. 24] *obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a ustawy o*

[1] uchwała z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06)

ochronie (...) znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)".

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Jak już wskazano, przedmiotem niniejszego postępowania jest wykazanie, że wyżej wymienione, zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienie jest tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami SOKiK i wpisanych do Rejestru pod pozycjami: 2969, 3237 i 3703.

Niedozwolonym jest postanowienie, wpisane do Rejestru pod poz. 2969 na podstawie wyroku SOKiK z dnia 29 grudnia 2011 r. (sygn. akt XVII AmC 1163/11) o treści: *„Warunkiem przyjęcia zwrotu jest odesłanie towaru na adres sklepu centrum-maszyn w stanie nienaruszonym oraz odesłany w nienaruszonym opakowaniu wraz z dowodem zakupu (faktura, paragon)."*

Również za niedozwolone uznane zostały postanowienia o treści:
- *„Warunkiem przyjęcia zwrotu jest zwrócenie Towaru w stanie nienaruszonym: w nieuszkodzonym ozdobnym opakowaniu (jeśli było) (...)."* wpisane do Rejestru na mocy wyroku SOKiK z dnia 9 września 2011 r. (sygn. akt XVII AmC 1086/11) pod poz. 3237,
- *„Zwrot może nastąpić tylko w przypadku, gdy zwracany towar jest w stanie nienaruszonym tj. (...), posiada oryginalne, nienaruszone opakowanie/zamknięcie."* wpisane do Rejestru na mocy wyroku SOKiK z dnia 24 stycznia 2012 r. (sygn. akt XVII AmC 1083/11) pod poz. 3703.

Konsument nabywając daną rzecz w sklepie internetowym nie może zapoznać się z jej właściwościami w sposób bezpośredni, oglądając ją lub przymierzając. Swój wybór opiera jedynie na zdjęciach i informacjach zamieszczonych na stronie internetowej sklepu. Dlatego też, po jej otrzymaniu, nie można odmówić konsumentowi prawa do dokładnego obejrzenia oraz przymierzenia (np. w przypadku butów) zakupionego towaru. Aby zrealizować to prawo konsument musi otworzyć opakowanie, w którym ta rzecz została przysłana.

SPIN informuje konsumentów na swojej stronie internetowej o możliwości zwrotu towaru w ustawowym terminie 10 dni, zobowiązując ich jednocześnie do tego, aby towar był *„w stanie nienaruszonym (zapieczętowanym)".* Tym samym pozbawia ich prawa do obejrzenia towaru. Natomiast ci konsumenci, którzy wbrew ww. postanowieniu towar odpakują w celu jego obejrzenia lub przymierzenia, automatycznie pozbawiani są możliwości jego zwrotu.

Zdaniem Prezesa kwestionowane postanowienie, podobnie jak klauzule zamieszczone w Rejestrze, ogranicza prawo konsumenta do zapoznania się z właściwościami nabytego towaru. Zatem - mimo pewnych różnic semantycznych - jest tożsame z postanowieniami wpisanymi do Rejestru zarówno pod względem treści, stanu faktycznego oraz naruszania interesów konsumentów.

Tym samym Prezes Urzędu stwierdził, iż wymienione w punkcie I sentencji niniejszej decyzji postanowienie mieści się w hipotezach klauzul wpisanych do Rejestru pod pozycją 2969, 3237 i 3703. **Zatem spełniona została pierwsza przesłanka naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie (…).**

Ad 2) Druga przesłanka naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (…) – godzenie w zbiorowy interes konsumentów

W myśl art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów" należy zaznaczyć, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie podaje jego definicji, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z prawami licznej grupy konsumentów, wszystkich konsumentów będących klientami SPIN, jak i potencjalnych zainteresowanych, którzy mogą nabywać sprzedawane przez tego przedsiębiorcę towary w sklepie internetowym www.wspinaczkowy.com. Zatem w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu stwierdził, że zostały spełnione łącznie wszystkie przesłanki niezbędne dla zakwalifikowania opisanych działań jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

3.5. Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II sentencji decyzji

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

SPIN postawiony został także zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust.2 pkt 2 ustawy o ochronie (…).

Art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie (…) stanowi, *iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów."* Natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: (...) 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; (...)."*

Aby doszło do naruszenia ww. przepisów prawa muszą kumulatywnie zostać spełnione dwie przesłanki:

1) bezprawność działań przedsiębiorcy,
2) godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

Zamieszczenie we wzorcu umownym, jakim niewątpliwie jest Regulamin znajdujący się na stronie sklepu internetowego, postanowień sprzecznych z przepisami ustaw, jak i zaniechanie zamieszczenia w nim prawem nakazanych informacji może zatem stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż cechą charakterystyczną opisanej procedury stosowanej przez SPIN w sklepie internetowym jest brak jednoczesnej obecności stron przy zawieraniu umowy, wywołany okolicznością wykorzystania technik komunikowania się na odległość. Do zawarcia umowy dochodzi z chwilą, gdy adresat oferty złoży oferentowi (przedsiębiorcy), przy wykorzystaniu środka porozumiewania się na odległość jakim jest internet, oświadczenie woli o przyjęciu przedstawionej mu oferty. Oznacza to, że w tej sprawie mamy do czynienia ze świadczeniem usługi drogą elektroniczną. Pod tym pojęciem, zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną rozumie się *„wykonanie usługi świadczonej bez jednoczesnej obecności stron (na odległość), poprzez przekaz danych na indywidualne żądanie usługobiorcy, przesyłanej i otrzymywanej za*

pomocą urządzeń do elektronicznego przetwarzania, włącznie z kompresją cyfrową, i przechowywania danych, która jest w całości nadawana, odbierana lub transmitowana za pomocą sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne".

Stosunki prawne w zakresie handlu elektronicznego można klasyfikować według sposobu wykonania umowy. Ten podział pozwala opisać tzw. transakcje bezpośrednie oraz transakcje pośrednie. Transakcje bezpośrednie występują wówczas, gdy przedmiotem umowy są dobra zapisane w postaci elektronicznej. W tego typu transakcjach możliwe jest nie tylko zawarcie umowy za pośrednictwem sieci, ale również jej wykonanie. Ich przedmiotem mogą być na przykład pliki programów komputerowych, pliki dźwięków do telefonów komórkowych, dostęp do elektronicznych baz danych lub aplikacji, usługi bankowości elektronicznej. Transakcje pośrednie charakteryzują się jedynie możliwością zawarcia umowy za pośrednictwem sieci. Wykonanie takiej umowy wiąże się natomiast z koniecznością wykorzystania tradycyjnych sposobów dostawy (poczta, przesyłki kurierskie). Aby doszło do wykonania takich umów, konieczne jest fizyczne dostarczenie rzeczy. Transakcje pośrednie są typowymi stosunkami zawieranymi w sklepach internetowych, które oferują dobra materialne np. książki, płyty CD, urządzenia gospodarstwa domowego.[2]

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie praw konsumentów, umowy zawierane z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, w szczególności drukowanego lub elektronicznego formularza zamówienia niezaadresowanego lub zaadresowanego, poczty elektronicznej lub innych środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, są umowami na odległość, jeżeli kontrahentem konsumenta jest przedsiębiorca, który w taki sposób zorganizował swoją działalność.

W niniejszej sprawie mamy niewątpliwie do czynienia z przedsiębiorcą prowadzącym swoją działalność gospodarczą (sklep internetowy) przy wykorzystaniu środków porozumiewania na odległość, świadczącym usługi drogą elektroniczną i zawierającym z konsumentami umowy na odległość. Tego rodzaju transakcje należy zaliczyć do transakcji pośrednich, dla wykonania których niezbędne jest fizyczne dostarczenie rzeczy. A zatem zakresem przedmiotowym ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną objęte będą wyłącznie wszystkie czynności związane z zawarciem umowy, dokonywane on-line. Natomiast do zawieranej przez przedsiębiorcę z konsumentem umowy związanej z materialnym obrotem towarowym zastosowanie mają przepisy ww. ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz kodeksu cywilnego.

Ad 1) Pierwsza przesłanka naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (…) - bezprawność działań przedsiębiorcy

Poddając analizie pierwszą przesłankę zastosowania art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (…) należy wykazać, iż bezprawne było działanie SPIN polegające na:

a) niepodaniu na stronach sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com:
- zasad i sposobu utrwalania i zabezpieczania konsumentowi treści zawartej umowy oraz sposobu udostępniania konsumentowi jej treści
- terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący,

b) niepodaniu w „Regulaminie":

[2] A. Stosio „Umowy zawierane przez Internet", Warszawa 2002, s. 213-214; P.Podrecki „Prawo Internetu", Warszawa 2004, LexisNexis, s. 43

- warunków świadczenia usług drogą elektroniczną, w tym: wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca,
- trybu postępowania reklamacyjnego dotyczącego wykonywanej przez przedsiębiorcę usługi on-line,

W myśl art. 66^1 § 1 kc oferta złożona w postaci elektronicznej wiąże składającego, jeżeli druga strona niezwłocznie potwierdzi jej otrzymanie. Przedsiębiorca składający ofertę w postaci elektronicznej jest obowiązany przed zawarciem umowy poinformować drugą stronę w sposób jednoznaczny i zrozumiały m.in. o zasadach i sposobach utrwalania, zabezpieczania i udostępniania przez przedsiębiorcę drugiej stronie treści zawieranej umowy (art. 66^1 § 2 pkt 3 kc).

Stosownie do treści art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie praw konsumentów, konsument, dokonując zakupu, powinien być poinformowany w sposób zrozumiały i łatwy do odczytania, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy, m.in. o terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący (art. 9 ust. 1 pkt 8).

Zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną usługodawca ma obowiązek określenia regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną oraz nieodpłatnego jego udostępnienia usługobiorcy przed zawarciem umowy o świadczenie usług drogą elektroniczną. Regulamin ten winien określać w szczególności:

a) warunki świadczenia usług drogą elektroniczną, w tym wymagania techniczne niezbędne do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca (art. 8 ust. 3 pkt 2 lit a tej ustawy),

b) tryb postępowania reklamacyjnego dotyczący wykonywanej przez przedsiębiorcę usługi on-line (art. 8 ust. 3 pkt 4 tej ustawy).

A zatem SPIN, nie czyniąc zadość nałożonym na przedsiębiorcę przez ustawodawcę ww. zobowiązaniom, uchybił obowiązkowi udzielania swoim kontrahentom (konsumentom) rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Zatem takie jego działanie uznać należy za bezprawne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu uznał, że wskazane działania SPIN spełniają pierwszą z dwóch ww. przesłanek, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegającą na naruszeniu powyżej powołanych przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawy o ochronie praw konsumentów oraz kodeksu cywilnego, co jednocześnie stanowi uchybienie ustawowemu obowiązkowi udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Ad 2) Druga przesłanka naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie (…) – godzenie w zbiorowy interes konsumentów.

Analizując drugą przesłankę zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (…) należy stwierdzić, iż opisane działanie przedsiębiorcy, naruszające ww. przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawy o ochronie praw konsumentów, a także art. 66^1 § 2 pkt 3 k.c. niewątpliwie godzi w interes konsumenta i rodzi po jego stronie niekorzystne skutki.

Konsument, dokonując zamówienia określonego towaru z oferty, przedstawionej na witrynie internetowej, zawiera z przedsiębiorcą umowę sprzedaży tego towaru oraz

dostarczenia go na wskazany przez siebie adres. Dlatego też, w celu określenia warunków na jakich ww. czynności mają być wykonane oraz praw i obowiązków obu stron tej umowy, niezbędnym jest potwierdzenie konsumentowi, przez przedsiębiorcę, treści zawartej umowy. Konsument musi więc zostać poinformowany, w jaki sposób powyższy obowiązek zostanie spełniony, gdyż ma to dla niego istotne znaczenie przy dochodzeniu ewentualnych roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez przedsiębiorcę (art. 66^1 § 2 pkt 3 k.c.).

Określenie terminu, jak długo wiąże oferta, jest instytucją tzw. warming up – utrzymywania wiążącego charakteru w zakresie ceny zarówno oferty, jak i materiałów informacyjnych. Zatem okres obowiązywania oferty winien być wskazany przez przedsiębiorcę w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, gdyż terminem tym jest on związany.

Kolejnym obowiązkiem sprzedawcy wobec konsumenta jest wskazanie w regulaminie sklepu internetowego wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym sam się posługuje (art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną). Będą to na przykład informacje dotyczące rodzajów przeglądarek internetowych prawidłowo współpracujących z daną witryną, konieczności posiadania dodatkowego oprogramowania obsługującego aplety Java, rozdzielczości dla jakiej jest zoptymalizowana strona internetowa. Zatem konsument, „otwierając" stronę internetową, powinien od razu uzyskać informację, czy przy użyciu posiadanego przez siebie komputera, bez żadnych przeszkód, będzie mógł „poruszać się" po sklepie oraz dokonywać zakupów.

W regulaminie sklepu internetowego przedsiębiorca winien podać także tryb postępowania reklamacyjnego w zakresie reklamacji tej części usługi, która jest wykonywana on-line (art. 8 ust. 3 pkt 4 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną). Brak zatem tych zapisów powoduje, iż konsument nie wie, jak dochodzić swoich praw np. w przypadku, gdy zamieszczony na stronie internetowej sklepu mechanizm zawierania umów błędnie oblicza wartość zamawianych towarów czy koszty przesyłki. Podkreślić przy tym należy, iż ustawodawca w ww. ustawie nie zawarł żadnych wytycznych, jakimi winien kierować się przedsiębiorca przy ustalaniu tego regulaminu. Z powyższego przepisu prawnego wynika jedynie, że każdy usługodawca musi wprowadzić procedurę reklamacyjną, która może być dowolnie określona, o ile tylko nie narusza uzasadnionych interesów usługobiorcy, na przykład przewidując bardzo krótkie terminy rozstrzygnięcia reklamacji.[3]

Jak wykazano powyżej, niezamieszczenie na witrynie sklepu internetowego ww. informacji niewątpliwie godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a tym samym wypełniona została druga z przesłanek, niezbędna do stwierdzenia praktyki naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu stwierdził, że spełnione zostały łącznie wszystkie przesłanki niezbędne dla zakwalifikowania opisanych działań przedsiębiorcy jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...).

Zatem, mając powyższe na uwadze należało orzec, jak w pkt II sentencji decyzji.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt III sentencji decyzji

[3] J. Gołaczyński, K. Kowalik-Bańczyk, A. Majchrowska, M. Świerczyński, Ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Komentarz, Oficyna, 2009, LEX POLONICA

Zgodnie z art.106 ust.1 pkt 4 ustawy o ochronie (…), Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 .

Z treści przepisu wynika, iż ww. kara ma charakter fakultatywny, zaś „Skuteczna polityka karania wymaga jednak, by w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej" (wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8.11.2004 r., sygn. akt XVII Ama 81/03). W związku z tym Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy zasadne jest w danej sprawie nałożenie kary.

Dopuszczenie się naruszenia przepisów ustawy może nastąpić zarówno umyślnie (tj. kiedy przedsiębiorca miał taki zamiar), jak też i nieumyślnie (tj. kiedy przedsiębiorca nie miał na celu działania niezgodnego z normami wynikającymi z przepisów tej ustawy). Kara pieniężna może zostać nałożona także w przypadku, gdy przedsiębiorca „choćby nieumyślnie" dopuścił się określonego czynu (art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie (…)). Oznacza to, że kara może być nałożona, także wtedy, gdy po stronie przedsiębiorcy nie będzie występować wina, rozumiana jako świadomość bezprawności zachowania.

Nakładając karę pieniężną określoną w art. 106 ust. 1 pkt. 4 ww. ustawy o ochronie Prezes Urzędu wziął pod uwagę konieczność ustalenia, czy określone w ww. przepisie naruszenie dokonane było co najmniej nieumyślnie.

Okolicznością przemawiającą za zastosowaniem wobec SPIN kary pieniężnej, w zakresie stosowania praktyki opisanej w punkcie I sentencji decyzji jest fakt, że jako podmiot profesjonalnie prowadzący działalność gospodarczą, powinien mieć świadomość, że nie może stosować klauzul uznanych za niedozwolone i wpisanych do Rejestru. Podkreślić należy, że Rejestr ten jest jawny i powszechnie dostępny, a stosowanie postanowień do niego wpisanych oznacza wprowadzenie do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego. Przedsiębiorca winien zatem zdawać sobie sprawę z konieczności konstruowania wzorców umownych z uwzględnieniem przepisów art. 385^1 i nast. k.c., jak również konieczności dostosowywania wykorzystywanych przez siebie wzorców do treści wpisów zamieszczanych w rejestrze. Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu, stosując niedozwolone postanowienie umowne SPIN działał nieumyślnie, naruszając zasady ostrożności obowiązujące przy formułowaniu wzorców umownych. Nie bez znaczenia jest również fakt, że klauzule stosowane przez przedsiębiorcę widnieją w rejestrze od kilku lat.

Natomiast w przypadku praktyki opisanej w pkt II sentencji decyzji tj. stosowania praktyki polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji Prezes Urzędu uznał, że także w tym zakresie SPIN działał nieumyślnie, gdyż jako profesjonalista prowadzący sprzedaż na odległość (sklep internetowy) powinien zwracać szczególną uwagę na przepisy prawne dotyczące praw i obowiązków zarówno przedsiębiorcy, jak też konsumenta, które w sposób precyzyjny zostały określone w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz ustawie o ochronie praw konsumentów.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych SPIN praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz skalę naruszenia, Prezes Urzędu uznał, że nałożenie kar pieniężnych na SPIN jest w pełni uzasadnione.

Ustalenie kary w przedmiotowej sprawie miało charakter wieloetapowy, co spowodowane było zaistnieniem w postępowaniu okoliczności mających wpływ na jej wysokość. Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes UOKiK w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonych praktyk i na tej podstawie ustalił kwoty bazowe, stanowiące podstawę do dalszych ustaleń wysokości kar, a następnie – w oparciu o zaistniałe w sprawie okoliczności mające wpływ na wysokość kary – dokonał gradacji ustalonych w ten sposób kwot bazowych.

Przychód osiągnięty przez SPIN w 2012 r. wyniósł **(tajemnica przedsiębiorstwa) zł** (dowód: karta nr 21-25). Maksymalna kara pieniężna, która mogłaby zostać nałożona na przedsiębiorcę to w **(tajemnica przedsiębiorstwa) zł.**

Pierwsza z kar pieniężnych za naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (…), w zakresie opisanym w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna wymierzona została za stosowanie przez SPIN praktyki polegającej na zamieszczeniu w stosowanym przez tego przedsiębiorcę wzorcu umownym p.n.**:** „Regulamin sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com" postanowienia tożsamego z klauzulami abuzywnymi wpisanymi do Rejestru pod poz. 2969, 3237 i 3703.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, w przypadku przedmiotowej praktyki, Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim stopień naruszenia interesów ekonomicznych konsumentów. Kwestionowane postanowienie pozbawia konsumentów prawa do obejrzenia towaru, zakupionego w sklepie internetowym, gdyż towar niezapieczętowany nie może być zwrócony. Tym samym, każdy konsument, który towar odpakuje, nawet ten który chce skorzystać z prawa do odstąpienia od umowy w ustawowo przewidzianym terminie 10 dni, automatycznie pozbawiany jest tego uprawnienia.

Oceniając wagę tego naruszenia należy wziąć pod uwagę fakt, iż sama praktyka jest stosowana od kilkunastu miesięcy. Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał, iż waga naruszenia w przedmiotowej sprawie kształtuje się na poziomie **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** przychodu osiągniętego przez SPIN w 2012 r. Tym samym ustalona przez Prezesa Urzędu kwota bazowa stanowiąca równowartość **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę wynosi **(tajemnica przedsiębiorstwa)** zł (po zaokrągleniu do 1 zł).

Dokonując ustalenia ostatecznego wymiaru kary pieniężnej nałożonej na SPIN rozważono również zastosowanie zaistniałych w postępowaniu okoliczności łagodzących, jak i zaostrzających wymiar kary. Prezes Urzędu uwzględniając poszczególne ww. okoliczności miał na uwadze całokształt zebranego w postępowaniu materiału dowodowego.

W przedmiotowej sprawie brak jest okoliczności łagodzących. Natomiast przy określeniu wysokości kary uwzględniona została okoliczność obciążająca, jaką jest zasięg ogólnopolski działania przedsiębiorcy. Tym samym wymiar kary pieniężnej został podwyższony o **(tajemnica przedsiębiorstwa) %.**

A zatem wysokość kary pieniężnej za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, opisanej w pkt I sentencji decyzji, wynosi **(tajemnica przedsiębiorstwa)** zł (po zaokrągleniu do 1 zł).

Podkreślić należy, iż kara pieniężna powinna spełniać funkcję represyjną, jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurenci i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegając ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też ich walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstraszający innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszaniem interesów konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu kara w powyżej ustalonej wysokości takich celów nie spełni. Dlatego też została ona **(tajemnica przedsiębiorstwa)**, do wysokości 322 zł.

Kara pieniężna orzeczona w punkcie III.a) sentencji niniejszej decyzji stanowi **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** przychodu SPIN za 2012 r., czyli **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** kary maksymalnej, jaka mogłaby być w tym przypadku nałożona.

Druga z kar pieniężnych za naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie (…), w zakresie opisanym w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Naruszenie przez SPIN zbiorowych interesów konsumentów polegało na:

1. niepodawaniu na stronach sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com informacji, o których mowa w art. 66^1 § 2 pkt 3 k.c. i art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy o ochronie praw konsumentów,
2. niepodawanie w regulaminie sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com: informacji, o których mowa w art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 oraz art. 8 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Oceniając stopień szkodliwości ww. praktyki należy wskazać, że naruszyła ona podstawowe prawo konsumenta tj. prawo do uzyskania rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Przede wszystkim brak potwierdzenia konsumentowi przez SPIN warunków, na jakich została zawarta pomiędzy nimi umowa, może powodować utrudnienia dla konsumenta w dochodzeniu roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez SPIN.

Konsument powinien być także poinformowany o terminie obowiązywania oferty. Ponadto SPIN we wzorcu umownym p.n.**:** „Regulamin sklepu internetowego www.wspinaczkowy.com" zobowiązany był wskazać parametry techniczne niezbędne do współpracy z systemem informatycznym, którym się on sam posługuje, jak również ciąży na nim obowiązek wskazania trybu reklamacyjnego usługi wykonywanej przez niego on-line. Podkreślić należy, iż to na przedsiębiorcy prowadzącym działalność gospodarczą, jako na profesjonaliście, ciąży obowiązek działania zgodnie z obowiązującymi normami prawa oraz udzielania konsumentom wszelkich, prawem wymaganych informacji.

Określając wagę tego naruszenia przyjąć należy, iż nastąpiło ono na etapie przedkontraktowym. Natomiast sama praktyka stosowana jest przez SPIN od kilkunastu miesięcy. Pozwoliło to Prezesowi Urzędu na stwierdzenie, iż waga naruszenia w przedmiotowej sprawie kształtuje się na poziomie **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** przychodu osiągniętego przez SPIN w 2012 r., zaś kwota bazowa stanowiąca równowartość tego procenta przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę w 2012 r. wynosi **(tajemnica przedsiębiorstwa)** zł (po zaokrągleniu do 1 zł).

W przedmiotowej sprawie brak jest okoliczności łagodzących. Natomiast przy określeniu wysokości kary uwzględniona została okoliczność obciążająca, jaką jest zasięg ogólnopolski działania przedsiębiorcy. Tym samym wymiar kary pieniężnej został podwyższony o **(tajemnica przedsiębiorstwa) %.**

Zatem wysokość kary pieniężnej za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, opisanej w pkt II sentencji decyzji, wynosi **(tajemnica przedsiębiorstwa)** zł (po zaokrągleniu do 1 zł).

Również w tym wypadku, zdaniem Prezesa Urzędu, wyliczona kara nie spełni swoich celów, o których mowa powyżej. Dlatego została ona także **(tajemnica przedsiębiorstwa)** podwyższona, do kwoty 964 zł.

Kara pieniężna orzeczona w punkcie III.b) sentencji niniejszej decyzji stanowi **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** przychodu SPIN za 2012 r., czyli **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** kary jaka mogłaby być w tym przypadku nałożona.

Przyjmując wspomniane ww. okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...), jak również fakt, iż kara winna być orzekana na poziomie wystarczającym do osiągnięcia

zamierzonego celu i odczuwalna dla przedsiębiorcy, Prezes Urzędu postanowił nałożyć kary w wysokości określonej, **jak w punkcie III.a) i punkcie III.b) sentencji decyzji.**

Zatem, sumarycznie ujęte kary, nałożone na SPIN w pkt III sentencji decyzji, kształtują się na poziomie 1.286 zł.

Zgodnie z art. 112 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)* karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Warszawie: **NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000**.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Del. UOKiK we
Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk